

ת"פ 27007/08/13 - מדינת ישראל נגד יעקב בוארון

15 ספטמבר 2014

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 27007-08-13 מדינת ישראל נ' בוארון

בפני כב' השופטת שרית זמיר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
יעקב בוארון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד ערן שגב ועו"ד נעה אייזנר

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מתירה לנאשם לחזור בו מהכפירה.

אני מרשיעה את הנאשם על סמך הודייתו בעובדות כתב האישום בעבירה של גניבה, עבירה לפי סעיף

384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודייתו שבאה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 19.6.13 בסמוך לשעה 23.00 עת יצא יקיר אלימלך (להלן: המתלונן) מהסינמה סיטי בראשל"צ עצר לידו רכב כסוף מסוג הונדה ל.ז. 3307317, בו נהג הנאשם.

במעמד זה ביקש הנאשם שיחה על מנת להתקשר לאמבולנס והמתלונן נתן בידיו את הטלפון, אז נסע הנאשם במהירות מהמקום כשהוא לוקח את הטלפון של המתלונן.

ב"כ הצדדים עתרו במשותף כי בית המשפט יגזור על הנאשם עונש צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי ולצידו קנס כספי ופיצוי למתלונן.

בטיעונו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ובעיקר את העובדה כי הנאשם בחר להודות במיוחס לו ובכך לימד על עצמו חרטה ונטילת אחריות.

ב"כ הנאשם הצטרף לטיעונו המאשימה בענין זה וביקש כי בית המשפט יתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בעובדה כי שוחרר רק לאחרונה מצה"ל ומגשש את צעדיו הראשונים בעולם הבוגרים.

אין צורך להכביר מילים בדבר הכיעור במעשיו של הנאשם, ניצול טוב ליבו של המתלונן אשר נעתר לבקשה להעביר לידיו את מכשיר הטלפון הסלולארי שלו על מנת לאפשר לו שיחה שנחזתה בעיניו כשיחה דחופה ומצילת חיים, וזאת למען בצע כסף.

דומה שמעבר לפגיעה בערך המוגן של שמירה על רכוש הציבור וקניינו, יש גם פגיעה מובהקת ביכולת של מאן דהוא או של הציבור בכללותו ליתן אמון באדם שמזדמן מולם ומבקש עזרה.

יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מהנתונים שיש לזקוף לזכות הנאשם ובהם בין היתר, גילו הצעיר עד מאוד והעובדה שביצע את העבירה המיוחסת לו בסמוך לגיל הקטינות. בנסיבות הללו ניתן לראות באירוע כמעידה חד פעמית וכך יש לקוות כי אכן יהיה.

עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את ההודיה שיש בה כדי ללמד נטילת אחריות והבעת חרטה.

סבורני כי מכלול רכיבי הענישה במקרה דנן יש בהם כדי ליתן מענה לעיקרון ההלימה בפרט בשים לב לגובה הפיצוי לטובת המתלונן.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לענין מצאתי כי הסדר הטיעון הינו ראוי וסביר בנסיבות הענין והולם את רף הענישה ומצוי בתוך מתחם הענישה המתאים לעבירה מסוג זה ונסיבותיה ולפיכך בחרתי לאמץ אותו.

מכל המקובץ אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור עבירת רכוש כלשהי למעט עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב.

2. חודשיים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב.

3. קנס כספי בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים בסך 100 ₪ כל אחד, החל מתאריך 1.10.14 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

אי עמידה באחד מן התשלומים תביא לפרעון מיידי של הקנס כולו.

4. פיצוי למתלונן, עד התביעה מס' 1, בסך 3,000 ₪ אשר יופקד בקופת בית המשפט ויועבר על ידי בית המשפט לידי המתלונן.

הפיצוי ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד החל מתאריך 1.4.15 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

ב"כ המאשימה ידאג להעביר למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן לצורך העברת הפיצוי אליו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקלד על ידי חדווה ינר